

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Infantes in vtero Rebeccæ cur collisi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

CAPVT XXXIX.

A prole matri, in utero & partu, cur dolor veniat? à quo purissima Dei Mater, exempta fuit.

Huius Cæsar olim, villam à fundamentis inchoatam, quia non tota ad animum ei responderat, diruit. Ita multæ mulieres inchoatos partus destruunt, quia eis non placet, quòd, crescente partu, crescere molestias vteri experiantur. Has molestias, & ipsos etiam partus dolores, quæ detrectant, ferre, ipsum iudicem summum, indictâ causâ, damnant. Facile enim Deus justam habuisse causam, ostendi potest, quando dixit: *Multiplicabo arumnas tuas, & conceptus tuos: in dolore paries filios.* Participes communis culpæ, fas est & poenam communem pati. Dolet sæpe pueris ventor, ex pomorum aliorumque fructuum intemperato esu: cur Eva, quæ verito pomum intemperatissimè inhaucit, inde ventris dolores non meruisset? Iure, post pomum illud, cepas edere cogitur.

Quamquam & alijs de causis gráuidæ mulieres molestiâ vexantur. Vt enim de causis naturalibus taceam; tamen naturæ author non rarò eiusmodi cruciatibus aliud destinat. Deprecatus est Isaac Dominum, pro uxore sua, eò quòd esset sterilis: qui exaudivit eum, & dedit conceptum Rebecca: Sed collidebantur in utero eius parvuli; quæ ait: *Si sic mihi futurum erat, quid necesse fuit concipere? Perrexit quæ, ut consulere Dominum. Qui respondens ait: Dua gentes sunt in utero tuo; & duo populi ex ventre tuo dividuntur, &c.* Duo igitur hi pueri, Iacob & Esau, in utero matris, collidebantur, aut, ut S. Hieronymus legit, calcitrabant, vel, ut Symmachus vertit; *colluctabantur*, cum haud exiguo matris cruciatu, dum vterque gestit, prior exire, ut primogenitus esset. Quæ parvulorum lucta, non vi naturæ, sed Dei nutu facta est, in prælagium conceptationis, pro primogenitura, inter Esau & Iacob, futura. Vbi Rupertus, more suo, elegantè ait: *Vriusque habitus ostendit, quis intus fuerit princeps duelli, videlicet Esau, collisus à Iacob, quasi fugere videtur; usq; manu tenens pedem insequentis, ac terga devicta pulsantis, scHEMA præfert;* additque, allegoricè, hac lucta Iacob & Esau, Christia-

Sueton. in Cæf.

Gen. 3. 16.

II.

Gen. 25. 23.

S. Ambros.
lib. 4. de Fide
c. 4. & hist.
Scholast.

Laert. in
Platone.

S. Chrysoſt.
hom. 59.

norum cum Iudæis luctam significari. Priores enim sunt Iudæi, sed Christiani, præ illis, benedictionem obtinuerunt. Exultant quidem nonnulli, hanc collisionem Iacob similem fuisse exultationi Ioannis Baptistæ in utero matris, ac proinde non minus Iacob, quam Ioannem Baptistam in utero fuisse sanctificatum. Atqui non Iacob tantum, sed Esau quoque se mouit in utero, num & ille exultauit, aut ibi est sanctificatus? nequaquam. Itaque *collidebantur in utero paruuli* in præsagium futuræ inter eos concertationis, pro jure primogenituræ ac paternæ prædictionis; quemadmodum & aliorum illustrium virorum vita, & facinora sæpe ostentis fuerunt præsignificata: sic ut de S. Dominici matre refertur, quæ grauida, sibi visâ est per somnium, ferre in utero catulum, qui ore facem gestaret, quæ orbem terrarum incenderet. Ita nimirum doctrinâ & sanctitate homines erat inflammaturus. Quin & Alexandri Magni mater aliquid simile vidit. Et Socrates dormiens vidit oris pullum sibi in gremio plumescere, qui continuo, exortis alis, in ætherem euolans suauissimos cantus edere videbatur. Plato videlicet Socratis discipulus portendebatur, qui inter Philosophos sapientiâ & facundiâ eminentissimè excelluit. Quare, cum postridie Plato à patre Socrati sisteretur, *Hic est*, inquit, *Cygnus, quem vidi*. Ad eundem modum collisio duorum paruulorum, significabat diuinitus, duos filios futuros patres & capita duarum gentium, Iudæorum & Idumæorum, quæ inuicem aduersantes erant collidendæ.

III.

Aliam quoque causam hinc intelligimus, ob quam Deus matribus uteri dolores finit esse molestos. Postquam enim Rebecca sensit collisos inter se fratres, *Perrexit, ut consulere Dominum*, in Monte Moria scilicet, per Melchisedech. Nam, ut D. Chrysoſtomus ait, Rebecca, per sacerdotem, Deum consuluit, & per eundem, à Deo, responsum accepit. Vnde addit: *Vide, quanta & tunc erat sacerdotum dignitas*. Docentur ergo hinc grauidæ mulieres, tunc se moneri, quando onus, & imbecillitates, & dolores uteri sentiunt, ut sæpius adeant sacerdotem, eique suæ animæ onera, & imbecillitatem, peccataque, cum dolore, exponant & confiteantur; discantque, quo pacto